

MARTIN MAJCENOVIĆ

Bog

Bog i ja jutros smo igrali tenis. Dugo ga nisam vidio pa sam ga pozvao na zemljane terene u blizini moga stana. Uspjeli smo odigrati dvije partije. Prvu me pobijedio bez većih poteškoća, dok sam se u drugoj malo bolje držao. U trećem, odlučujućem setu, čak sam uspio izboriti trinaestu igru. Vjerojatno bismo igrali na dva gema prednosti, no žurilo nam se. Do deset smo morali napustiti teren. Dobio me, čestitao sam mu i nakon toga smo se zaputili prema van. Ako mu išta moram priznati, onda je to njegovo gospodsko držanje pri pobjedi. Bez imalo bahatosti uvijek mi stisne šaku, nasmiješi se, potapša me po ramenu i veli da sam se dobro držao. Kada to izvodi, očito je da je iskren; zaista misli ono što govori. Volim s njime igrati tenis.

Otišli smo u svlačionice, otuširali se i napustili prostore teniskih terena. Bog je platio cijelu cijenu najma od dva sata. Bilo mi je neugodno zbog toga, budući da sam ja njega pozvao na tenis. No on nije htio čuti ni riječi o podjeli troškova, a pogotovo o tome da ja platim cijeli iznos. Sjeli smo u njegov BMW i zaputili se prema centru grada odlučivši sjesti na piće u njegov omiljeni lokal. U prometu je bila poprilična gužva, no to Bogu nije odveć smetalo. Vozio je vrlo staloženo. On ne voli razgovarati u vožnji pa neki kvalitetan razgovor nismo uspjeli zapodjenuti. Razgovarali smo uglavnom o tenisu koji je iza nas. Tek reda radi, postavio mi je nekoliko klasičnih pitanja o tome kako mi je na faksu, kada mi se brat ženi i slično. Ja sam mu na sve odgovarao što kraće i što jezgrovitije kako bih izbjegao doticanje važnijih tema o kojima sam trebao razgovarati s njime. To sam htio sačuvati za trenutak kada sjednemo i dobijemo piće.

Ušli smo u Bogovu omiljenu kavanu i sjeli za stol uz osunčani prozor. Nije bilo previše ljudi pa je konobar došao relativno brzo. Žarko sam želio popiti hladno pivo, budući da me tenis poprilično iscrpio. No palo mi je na pamet da bi Bog mogao pomisliti nešto loše o meni ako u jedanaest ujutro pijem alkohol pa sam naručio sok od jagode. Bog je, usudio bih se reći provokativno, naručio pivo.

Piće je ubrzo stiglo i nas dvojica smo lagano krenuli u tečan i normalan razgovor. Ja sam njemu pričao o tome što se događa u mom životu, a on meni o novostima iz svoga okruga. Rekao mi je da mu u posljednje vrijeme uopće nije lako jer dobiva mnogo poziva od kojekakvih ljudi. Svi od njega traže nekakvu uslugu, no rijetko tko je spreman nešto učiniti sam ili istu uslugu uzvratiti. Mirno ispijajući pivo duboko je uzdisao i iskazivao zabrinutost oko sveopće situacije. Gotovo da je priznao svoju nemoć pred poslovima koji mu se nameću, no to bi ipak za njega bio odveć luzerski čin. Bilo mi ga je nekako žao pa sam pokušao razgovor usmjeriti u drugome pravcu. Prešao sam na veselije teme upitavši što će biti s nogometnim događanjima do kraja sezone. Nasmiješio se i rekao nekoliko riječi o tome. Između ostalog, priznao mi je da je utjecao na nedavnu pobjedu Hajduka nad Dinamom. Kao hajdukovca me razočarala činjenica da je moj omiljeni klub pobijedio takoreći na prevaru. No ipak sam mu zahvalio i rekao da sam oduvijek znao da je on naš i da nas nikada neće

iznevjeriti. To ga je nasmijalo.

Opet sam mu počeo pričati o sebi, sve ne bih li, kao slučajno, nadošao na temu zbog koje sam ga zapravo zvao. On je to očekivao pa je, opet s naznakama provokativnosti, mirno zapalio kubanku i slušao me. Počeo sam mu pričati o svome ljubavnom životu. Rekao sam mu da već duže vrijeme gajim strastvenu želju za Lauruom. Ispričao sam tko je ona, odakle se poznajemo, kada sam je prvi put ugledao i potrudio se opisati u čemu leži njezina posebnost. Nadalje, rekao sam mu da s njom još uvijek nemam kvalitetan odnos, da je poprilično loše poznajem i da nismo ništa više od prosječnih poznanika. Ipak, rekoh mu da mi je Laura u posljednje vrijeme najvažnija žena u životu i da mi je jednostavno teško pomisliti da moram nastaviti život bez ikakva doticaja s njome. Također nisam zaboravio spomenuti da mislim kako ona već ima svoga čovjeka i kako to, sasvim logično, otežava moju situaciju. No iznio sam nekoliko tvrdnji o tome zašto smatram da sam ja za nju bolji izbor. Objasnio sam Bogu da ona sada djeluje nesretno i sputano, kao da joj netko ne dopušta da diše punim plućima i kao da joj netko oblikuje život mimo njezine volje. Izričito sam naglasio kako se na njoj vidi da je predivna žena koja treba zračiti slobodoumljem i životnošću te kako se smatram pravim čovjekom koji joj to može pružiti. Bog je samo pušio cigaru i promatrao me s dozom prijezira.

Bilo je suvišno kazati da od njega zapravo očekujem pomoć oko Laure. Lauru sam želio i zbog toga sam s Bogom razgovarao na taj način. Sve sam mu to pričao ne bih li od njega iznudio sažaljenje i obećanje da će mi barem malo pripomoći u stjecanju ljubavne zadovoljštine. Duboko je gutnuo pivo, još dublje udahnuo dim cigare i ispuhnuo ga prema dolje. Slegnuo je ramenima zabrinuto se mršteći. Vidio sam da smo obojica pri kraju s pićima pa sam dao znak konobaru da nam treba još jedna runda. Boga je to razveselilo.

Rekao mi je da sam samo jedan u nizu onih koji od njega traže takve usluge. Nije, kaže, problem u usluzi, već u tome što sam ga blago razočarao. Smatrao me čovjekom koji se za stvari ovog važnosnog kalibra može boriti sam i čovjekom koji je prerastao fazu u kojoj zbog erotskih poriva zove njega upomoć. Bio mi je to u jednu ruku kompliment, no ipak sam osjećao nervozu smatrajući da se on nije suživio s mojim emocijama koliko sam ja htio da se suživi. Moja strastvena želja prema Lauri očito mu nije bila objašnjiva.

Trudio sam se uvjeriti ga da moj zahtjev nije toliko smiješan koliko se njemu čini i objasnio da se možemo dogovoriti za nekakvu nagodbu, ovisno o njegovim željama i potrebama. U tom sam trenutku bio spreman učiniti bilo što za njega, samo da ga pridobijem na ono što sam smatrao vrlo važnim. Bilo mi je teško ponuditi mu konkretne programe jer nisam znao što je za njega trenutno najvažnije i čime ga točno mogu pridobiti. Pokušavao sam se, stoga, pozivati na svoju prošlost u kojoj sam se

uvijek držao dogovora, barem glede mene i Boga.

U Boga je to ipak stvorilo kontraefekt. Smatrao je da se dogovora nisam držao uvijek i da suviše slobodno tumačim stupanj protuusluge koju moram izvršiti. Rekao je da nije uvijek važno što radim, već koliko volje uložim u to. Kao primjer, spomenuo je način na koji sam prije dvije godine vapio da moj pas pobijedi na izložbi. Kako bih se dokazao Bogu, širem sam pučanstvu proklamirao njegovo ime i njegove ideale. Rekao mi je da je u tome moje pretjerivanje bilo očigledno. No najviše mi je ipak zamjerio što sam mjesec dana prije te izložbe svaku nedjelju išao u crkvu, a nisam čak ni kršten. Molio sam se i pjevao u prvome redu, a ne vjerujem u Isusa Krista. Djelomično je Bog bio u pravu. Većinu sam tih stvari radio na silu, no ipak mi nije jasno zašto ga to toliko smeta. Slavio sam Boga, uljepšavao sam crkvene obrede svojim prisustvom i moguće je da sam tim činovima nekoga i usrećio. Uostalom, rezultat je pokazao da sam radio ispravne stvari. Moj je pas pobijedio na izložbi.

No procijenio sam da nije bilo smisla uvjeravati ga u bilo što. On je lagano ispijao svoje pivo, a ja sok od jagode brzo i nervozno. Bio sam ogorčen. Činjenica da Bog pije pivo a ja ne, tek je sada proključala u meni. Njega je pivo smirivalo i stvaralo mu dojam hladnokrvnosti i nadmoći. Moj je crveni sok pred pivom i kubankom djelovao zaista otužno. To je u meni stvaralo sve veću nervozu te sam, upravo kao pod utjecajem alkohola, sve manje razmišljao o onomu što govorim. To je njega samo smirivalo i bio je vrlo pribran.

Odlučio sam promijeniti način pregovora. Duboko sam uzdahnuo prebacivši preko stola nervozno-tužni pogled. Počeo sam pričati o tome kako me život nikada nije mazio. Gotovo sa suzama u oku govorio sam o svim ženama koje su me na ovaj ili onaj način prevarile. Glasom drhtavim od očaja jadikovao sam o svim svojim karijističkim planovima koje nisam uspio izvršiti. Galameći sam se žalio da mi svi snovi tonu poput olova u vodi i da mi jednostavno treba nečija pomoć kako bi mi krenulo u životu. Za tu sam pomoć odabrao Boga i on mi je kao nekakva posljednja uzdanica u životu. To sam mu pokušavao dokazati. Nakon podužeg lamentiranja, zastao sam, podbočio se i tužno ga gledao između dviju obrva. A Bog je samo iz džepa izvukao karte, posložio ih na stol i počeo igrati pasijans. Djelovao je hladno i nezainteresirano te se u potpunosti usredotočio na igru.

Njegova me reakcija zbunila. Počeo sam se poprilično nervirati jer sam vidio da se Bog ponaša kao da ne sjedim nasuprot njemu. Pokeraškim izrazom lica mirno je prebira po kartama i otpuhivao dim kubanke u smjeru prema gore. Procijenio sam da je besmisleno bilo što kazati pa sam mu samo pokušavao uhvatiti pogled. No niti to mi nije uspjelo. Njegovi su živci očito čeličniji od mojih.

Desetak smo minuta tako sjedili. On je kartao, a ja sam se živcirao. Počeo sam shvaćati da ću uskoro morati učiniti ono što sam pripremio za slučaj krajnje nuž-

de. Blago sam trljao kosu od nervoze razmišljajući koliko je to dobar potez i hoće li mi se isplatiti. Ruke su mi se tresle i poželio sam Bogu ukrasti cigaru da se smirim. No toliko sam pribran uspio ostati. Duboko sam udahnuo te sam iz džepa svoje sportske naprtnjače izvadio kuvertu. Rukom sam je izgllačao na koljenima te sam je drhtavo stavio pred naslagu Bogovih karata. Na kuvertu sam smjestio njegovu pivsku bocu koja je pri dnu još bila puna. Potrudio sam se da udar boce po kuverti na stolu bude što zvučniji. Bog me konačno pogledao u oči, no samo nakratko. Njegov je pogled bio pun nervoze i prijezira, no posjedovao je i minijaturnu dozu nekog smiješnog i neobičnog sažaljenja.

Isprasio sam se, na prsima prekrizio ruke, ponosno podigao glavu te opet pokušavao uhvatiti Bogov pogled. Ovaj put bio sam mnogo samouvjereniji. No on je i dalje tukao po svom pasijansu otpuhujući dim cigare prema gore. Nekoliko sam se puta znakovito nakašljao, no ništa od toga. Kuverta kao da ga nije zanimala. Brzo sam srknuo posljednjih nekoliko kapi jagodnog soka i lupio čašom po stolu. Dva sam puta kažiprstom kucnuo po kuverti i ustao. Navukao sam na sebe ogrtač od trenirke, staloženo uzeo naprtnjaču i reket, uvukao stolicu te se odlučio zaputiti prema izlazu. Boga sam još jednom pogledao među oči, okrenuo se i otišao. Račun nisam namjerala-
vao platiti, s obzirom na velik iznos novca koji se nalazio u kuverti.

Izišavši iz kavane, zastao sam i uznemireno počeo gledati oko sebe. Nisam bio siguran kamo bih krenuo. Iz nekog razloga učinilo mi se zgodnim rješenjem krenuti na istok pa sam to i učinio. Koračao sam brzo i nervozno te sam razmišljao o mojem netom završenom susretu s Bogom. Osjećao sam se zakinutim i prevarenim. Bog nije htio govoriti sa mnom, čak ni nakon što sam ga podmitio. Za moje se probleme uopće ne zanima. Bog igra pasijans dok ja muku mučim. On je lažov, pokvarenjak i seronja koji misli samo na sebe. Egoist koji u glupog naroda stvara kult ličnosti i koji sadistički uživa što isti taj narod za njim očajnički slini. Poželio sam se napiti.

Ušao sam u kafić koji inače pohodim u noćnim izlascima. Bio je gotovo prazan i u njemu su se još vidjeli tragovi burne noći. Uvalio sam se u kutni naslonjač i naručio džin-tonik. Konobar mi ga je brzo donio i ja sam pio razmišljajući o svemu i svačemu. Naravno, ponajviše o Lauri i Bogu. Ubrzo sam prešao na čisti džin i pijući razmišljao o životu. Budući da sam bio gotovo natašte, alkohol me obuzimao znatno brže nego što to inače čini. Osjećao sam kako ulazim u odaje pijanstva, no to me nije previše smetalo. Osjećao sam se sretno, no ipak sam bio ljut na Boga. Bio sam ljut jer me mučki ignorirao. Smatrao sam da sam novac bacio uludo. Laure vjerojatno nikada neću okusiti, a na Boga više neću moći računati.

Platio sam račun i izišao iz birtije teturajući. Prošetao sam desetak metara i ušao u dvorište neke zgrade. Pronašao sam kantu za smeće i isповraćao se u nju. Primijetio sam poglede iz obližnjega frizerskog salona, no nisu me previše zamarali.

Dapače, najradije bih se njima u inat još jednom izrigao, i to odmah ispred ulaznih vrata salona. Iz sportske sam naprtnjače izvukao bocu vode i ulio tu tekućinu u sebe. Nakon što sam osjetio olakšanje, ušao sam u prvi taksi koji sam vidio i odvezao se do doma.

U stan sam ušao oko dva popodne. Bilo je vruće pa sam spustio rolete i uključio klimu. Pomokrio sam se, legao u krevet ne svukavši se i zaspao. Spavao sam puna četiri sata i probudio se vrlo gladan. Otišao sam do frižidera, napravio sendvič od mortadele i gorgonzole te ga u hipu požderao. Fizički mi je bilo znatno lakše, no još sam uvijek razmišljao o danu iza sebe. Lauru sam želio, a na Boga sam bio ljut jer to nije uspio pojmiti iako je za to bio pošteno plaćen. Te su me pomisli izjedale. Valjao sam se po krevetu čupajući kose. Grizao sam jastuk čuteći okus poraza. Boga bih najradije bio zatukao.

Na vratima je zazvonilo. Opsovao sam slučajnog dolaznika kroza zube i nastavio ležati na krevetu. No slučajni je dolaznik zazvonio još jednom i bilo je jasno da moram ustati. Čak je počeo lupati po vratima. Otišao sam do tamo, otvorio vrata i ugledao poštara. Predao mi je pošiljku u liku velike kuverte. Potpisao sam se na službeni papir i preuzeo je.

Otvorio sam kuvertu. Unutra je bio katalog vodećega gradskog bordela te pismo koje je upućeno meni osobno. Autor mi se obratio s neizmjernim poštovanjem. Unutra je stajalo da sam baš ja zbog vlastitih zasluga odabran za počasnog čovjeka ustanove. Stajalo je da kao počastan čovjek ustanove imam pravo koristiti sve njezine usluge i privilegije. Upućeno mi je da mogu slobodno promotriti katalog i iskoristiti ono što mi se pruža. Zbog toga sam bio zaista ponosan. Biti počasnim članom bordela san je svakog normalnog i zdravog muškarca.

Listao sam katalog i naslađivao se predivnim prizorima golog ženskog tijela. Pomno sam proučavao ponude koje se vežu uz pojedinu ljepoticu. Bio sam sretan što sam dospio u situaciju da mi se sve to nudi potpuno besplatno. Listajući to predivno sazdanje naišao sam i na Laurine slike. Iako je, poput ostalih, izgledala krajnje kurvanjski, opet sam u njoj vidio neku posebnost koju u ostalima nisam primjećivao. Osjetio sam da u toj ženi zaista postoji nešto neobjašnjivo, gotovo nadrealno i naderotično. Žarko sam je poželio; njezine su slike u meni razbuktavale spolnu želju dovodeći me do stanja agresije. Onda sam bacio katalog iza sebe, kriknuo kao medvjed, ustao i počeo ponosno i sretno šetati po sobi. Da, bio sam sretan što svoj cilj ipak ostvarujem. Bio sam ponosan na to što ću posjedovati Lauru. Zapalio sam cigaretu, prišao do prozora i uzdignuta pogleda promatrao panoramu grada.

Moj se trud ipak isplatio. Iako nisam siguran gdje točno leži uzrok ovakvom raspletu događaja, predmnijevam da iza toga stoji Bog. Moje molitve očito bivaju uslišenima i radostan sam što nisu bile uzaludne. U sebi sam osjetio gotovo božansku

snagu i upravo božanstven osjećaj zadovoljstva. Mnome je zavladała svjetlost. Opila me i potkovala za nastavak života. Sretan sam što mi se Bog ponovno priklonio i što mi je utro put prema krajnjem stadiju materijalnog i duhovnog zadovoljstva. Zahvalan sam mu što me obasuo ufanjem i pokazao put prema blaženstvu. Zaklinjem se da mu više neću okretati leđa i da ću mu zavazda vjerno služiti. Ovo je dan duhovne pobjede. Oдох to proslaviti u najbolji gradski bordel.

Martin Majcenović